

RELEVANȚA ȘI LOCUL STRATEGIEI DE AUDIT PENTRU O MISIUNE DE AUDIT

RELEVANCE AND PLACE OF AUDIT STRATEGY FOR AN AUDIT MISSION

CZU: 657.6:005.213

DOI: <https://doi.org/10.53486/isca2024.31>

Galina BĂDICU

Academia de Studii Economice din Moldova, Republica Moldova

Email: badicu.galina@ase.md

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9429-3654>

Anatol IACHIMOVSCI

Academia de Studii Economice din Moldova, Republica Moldova

Email: iachimovschi.anatolie.constantin@ase.md

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5393-0100>

Svetlana MIHAILA

Academia de Studii Economice din Moldova, Republica Moldova

Email: svetlana.mihaila@ase.md

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5289-8885>

Abstract: This research aims to address the relevance and place of audit strategy within an audit engagement. Using the method of observation, bibliometric analysis, documentary analysis and comparing the provisions of the audit regulations with the practical process of carrying out the audit mission, the importance of the audit strategy was emphasized, which provides a structured framework and ensures that all activities are well planned and coordinated. The results obtained demonstrate that a well-designed strategy is indispensable for the success of audit missions, and the research provides both theorists and practitioners in the field with valuable insights for improving audit processes.

Keywords: audit strategy, importance, audit mission, ISA

JEL Classification: M42

Introducere

În contextul mediului de afaceri modern, rolul auditului situațiilor financiare devine fundamental pentru asigurarea integrității financiare și operaționale a entităților, contribuind la identificarea și atenuarea riscurilor, precum și la îmbunătățirea proceselor interne. Prin urmare, strategia de audit joacă un rol sentțial în succesul unei misiuni de audit, întrucât determină modul în care trebuie efectuat auditul, stabilește momentul și domeniul de aplicare al auditului. Acest lucru ajută la dezvoltarea unui plan de audit care include răspunsuri detaliate la evaluarea riscului de către auditor. Mai mult, permite entităților de audit să-și îndeplinească misiunile de audit în mod eficient și productiv. Pe lângă stabilirea perioadei auditului, această strategie este esențială pentru a determina resursele utilizate în timpul misiunii de audit și nivelurile de cunoștințe și experiență necesare pentru efectuarea auditului. De asemenea, stabilește testarea de fond și testarea de control și cerințele de documentare pentru procedurile de audit. O strategie bine planificată garantează nu numai utilizarea eficientă a resurselor, ci și o acoperire completă și pertinentă a domeniului auditat.

Scopul acestui articol este de a explora relevanța și locul strategiei de audit în cadrul unei misiuni de audit. Structura acestui articol este organizată astfel: în prima secțiune, vom examina importanța strategiei de audit prin prisma analizei bibliometrice. În următoarea secțiune, vom aborda semnificația strategiei de audit prin prisma prevederilor ISA. În final, vom concluziona prin sintetizarea principalelor constatări și oferirea unor recomandări.

Prin această lucrare, ne propunem să oferim o perspectivă vastă asupra modului în care strategia de audit poate influența în mod decisiv succesul unei misiuni de audit.

Analiza literaturii

De-a lungul timpului, o serie de cercetări s-au efectuat asupra strategiei de audit. Totuși, s-a identificat un număr limitat de publicații științifice care au în vedere structura și evoluția temporală și geografică ale literaturii în domeniu. În demersul analizei literaturii de profil și identificării publicațiilor științifice relevante conceptului cercetat, a fost utilizată platforma Web of Science. În acest sens, a fost setată căutarea sintagmei „audit strategy” în subiectul publicațiilor, în perioada 1975-2024, care a oferit 87 de rezultate, identificate în perioada 1988-2024. Rezultatele au fost interpretate cu ajutorul pachetului de instrumente Bibliometrix.

Astfel, din anul 1988, au fost publicate 87 de lucrări științifice la care au colaborat 229 autori, publicate în 73 surse și care au la bază 1.944 referințe bibliografice. Ponderea cea mai mare este deținută de articole științifice – 63 lucrări și de lucrările științifice în conferință – 14 lucrări. Publicarea în revistele de specialitate a fost dintotdeauna o provocare, dar și o obligație profesională pentru profesioniști și cercetători. Modificările aduse legislației din ultimii ani, au determinat creșterea dorinței și nevoii de a publica, ceea ce a generat creșterea numărului și calității articolelor publicate.

Analizând conținutul publicațiilor, s-au identificat 164 de cuvinte cheie utilizate de autori și 269 cuvinte cheie Plus, identificate de platforma WoS. Printre cele mai frecvente cuvinte cheie utilizate se numără: *audit* - 6 apariții, *audit strategy*, *fraud* - 5 apariții, *auditing* - 4 apariții, *audit risk*, *strategic auditing*, *tax compliance* - 3 apariții ș.a.

Analizând datele din figura 1, se pot observa subiectele relevante abordate în domeniul strategiei de audit, cu frecvențe variate. Așadar, subiectele frecvent abordate în lucrările științifice identificate includ: *audit* – 6 apariții, *fraud*, *audit strategy* – 5 apariții ș.a. Există și subiecte mai specifice în creștere, cum ar fi *corporate governance*, *knowledge audit*, *blockchain*, *big data analytics* – 2 apariții.

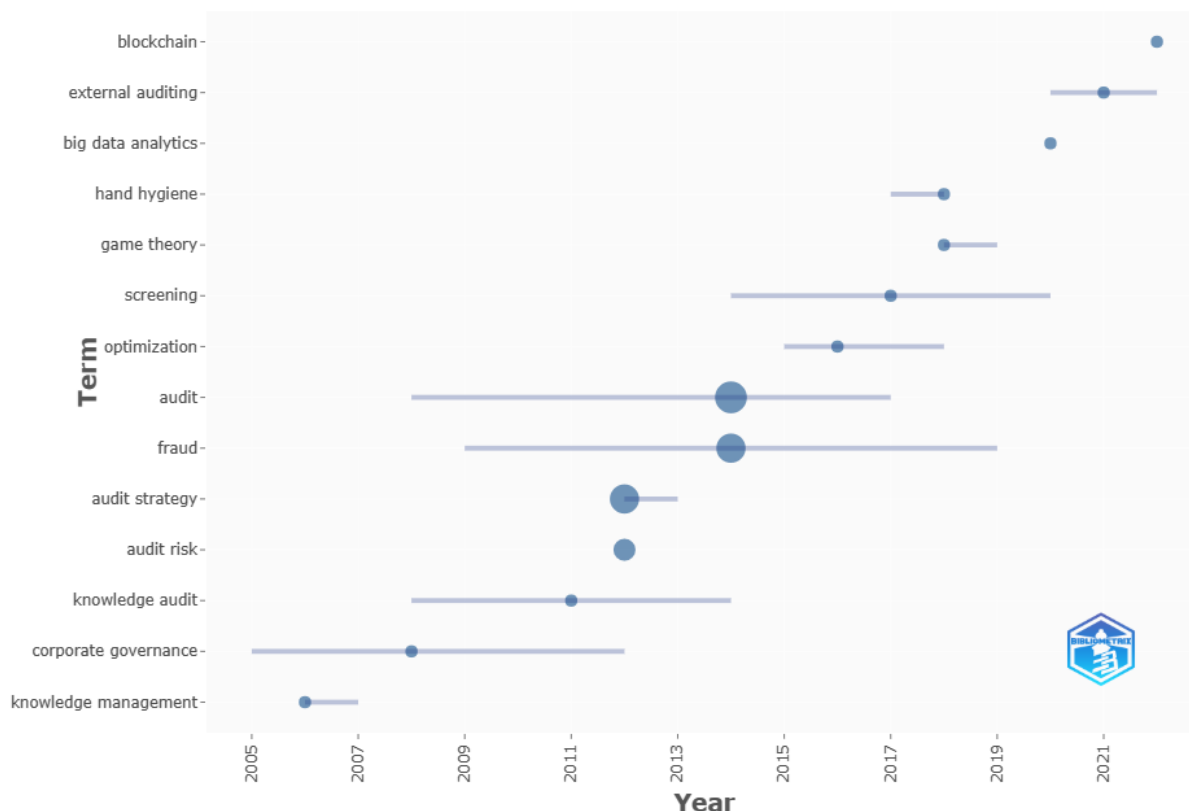

Figura 1. Prezentarea grafică a domeniilor de interes cu termenul „audit strategy”

Sursa: elaborat de autori prin intermediul Biblioshiny, în baza rezultatelor Web of Science

După cum se poate observa din figura 1, autorii pun accent pe studierea și dezvoltarea unei strategii de audit pentru asigurarea conformității, identificarea riscurilor și îmbunătățirea performanței organizaționale într-un mod sustenabil și responsabil.

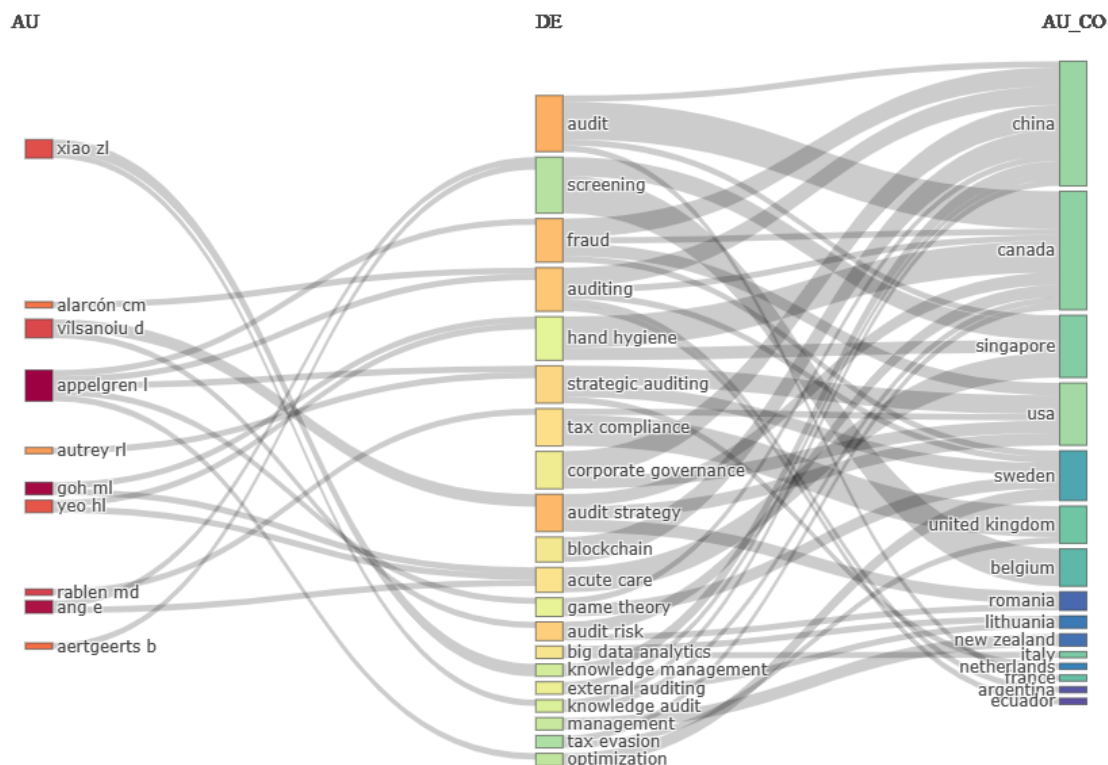

Figura 2. Analiza tridimensională „autor – cuvinte-cheie – țară” în perioada 1975-2024

Sursa: elaborat de autori prin intermediul Biblioshiny, în baza rezultatelor Web of Science

În baza figurii 2 se poate remarca că cele mai puternice legături dintre criteriile „autor-cuvinte-cheie-țară” se atestă între China, autorul Appelgren, L. și cuvintele-cheie *fraud*, *auditing*, *strategic auditing*, *game theory*, *optimization*. Prin lucrarea „A survey of models for determining optimal audit strategies”, Appelgren, L. explorează diferite abordări și tehnici matematice și statistice utilizate în dezvoltarea acestor modele, precum programarea matematică, teoria jocurilor, simularea și algoritmi de optimizare. Scopul principal al acestor modele este de a ajuta auditorii să aloce resursele limitate într-un mod care să maximizeze eficacitatea auditului și să reducă riscul de eroare și fraudă [1].

Eric E. Spires a abordat compromisurile dintre diferite tipuri de proceduri de audit (teste de control, proceduri analitice de fond și teste de detalii) pentru a determina strategia optimă de audit [11].

Cea mai citată lucrare științifică la nivel global în această direcție de cercetare este „*Corporate governance and the audit process*”, elaborată de colectivul de autori Cohen, Krishnamoorthy, Wright [3]. Această lucrare științifică analizează modul în care diferitele modele de guvernare corporativă pot influența deciziile și comportamentul auditorilor în timpul auditului. Se explorează, de exemplu, dacă un consiliu de administrație puternic și independent poate influența în mod pozitiv calitatea și obiectivitatea auditului. În esență, lucrarea oferă o înțelegere mai profundă a modului în care factorii de guvernare pot influența integritatea și calitatea informațiilor financiare și a procesului de audit în ansamblu.

Aspectele activităților îndeplinite la etapa elaborării strategiei generale de audit în contextul pandemiei au fost abordate în lucrarea „Particularitățile auditului situațiilor financiare în condițiile pandemiei”. Lucrarea prevede „măsuri de atenuare a riscurilor organizatorice și de exercitare a misiunilor de audit, precum revizuirea strategiei de audit, adaptarea lucrărilor planificate de audit la restricțiile pandemiei,

identificarea alternativelor în procesul aplicării testelor de colectare a probelor de audit” [6].

Conținutul de bază

Schimbările actuale conduc la accentuarea relevanței auditului situațiilor financiare, ca răspuns la diversitatea activităților economico-financiare care au condus la creșterea complexității lucrărilor contabile ce pot atrage erori la interpretarea datelor, prelucrarea și evaluarea acestora atrăgând după sine consecințe negative asupra deciziilor utilizatorilor de informații contabile. Mai mult, producătorii de informații contabile nu sunt neutri față de operațiunile efectuate și, implicit, rezultatele financiare anuale, ceea ce ridică semne de îndoială cu privire la obiectivitatea profesionistului contabil. Astfel, aplanarea conflictului de interese între utilizatorii și producătorii de informație contabilă este întreprinsă de către activitatea unei elite profesionale în domeniu, reprezentată de auditori care au, prin efectul legii, calitatea de auditorii înscriși în Registrul public al auditorilor [4] sau entitatea de audit înscrisă în Registrul public al entităților de audit [5].

Conform prevederilor ISA 200 „Obiective generale ale auditorului independent și desfășurarea unui audit în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit”, „scopul unui audit este de a crește gradul de încredere a utilizatorilor vizați în situațiile financiare. Acest scop poate fi atins prin exprimarea de către auditor a unei opinii cu privire la măsura în care situațiile financiare sunt întocmite, din toate punctele de vedere semnificative, în conformitate cu cadrul de raportare financiară aplicabil. În cazul majorității cadrelor de raportare cu scop general, opinia auditorului se referă la măsura în care situațiile financiare sunt prezentate fidel din toate punctele de vedere semnificative sau oferă o imagine fidelă conform cadrului general. Un audit efectuat în conformitate cu ISA-urile și cerințele etice relevante îi va permite auditorului să își formeze acea opinie” [7].

Definirea unei imagini de ansamblu asociată procesului de audit impune prezentarea succintă a etapelor de desfășurare a acestei misiuni: acceptarea misiunii de audit, planificarea, evaluarea sistemului de control intern, aplicarea testelor de detaliu asupra conturilor și întocmirea raportului de audit. Importanța și amploarea etapei de evaluare a sistemului de control intern și a evidenței contabile impun evidențierea acesteia în mod distinct, deoarece rezultatele și concluziile acestei etape au un impact remarcabil asupra activităților ulterioare. Prin urmare, sistematizarea etapelor unei misiuni de audit sunt prezentate în figura 3.

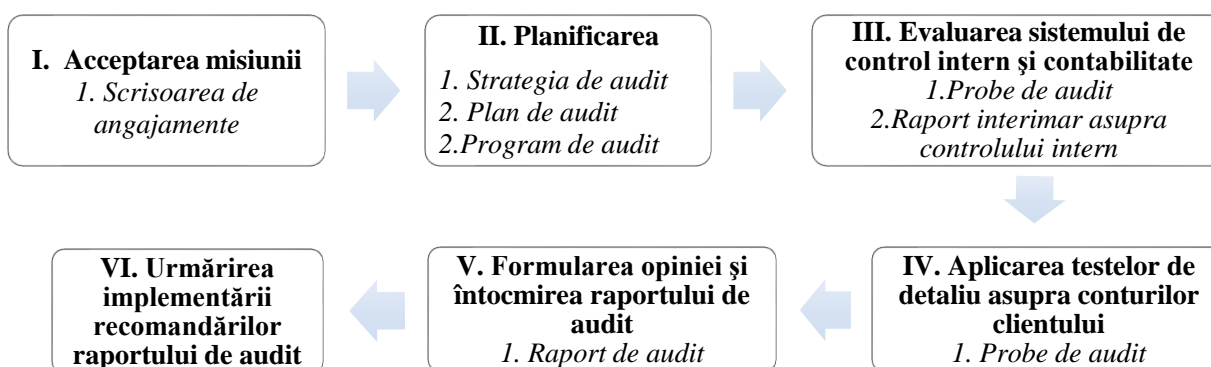

Figura 3. Desfășurarea unei misiuni de audit

Sursa: elaborat de autori în baza prevederilor ISA și practicii de audit

În orice misiune de audit, indiferent de obiectivul acesteia, acceptarea misiunii de audit este o etapă preliminară bazată pe cunoașterea activității clientului, studierea minuțioasă a particularităților ei și condițiile mediului economic ce înconjoară clientul. Concomitent, este relevant să consemnăm că timpul și efortul depus de către auditor pentru planificare vor reduce timpul necesar pentru efectuarea controlului și vor spori calitatea lucrului și certitudinea rezultatelor obținute.

După o cunoaștere globală a entității, auditorul are posibilitatea să-și formuleze o strategie generală de audit, concretizată într-un plan orientativ al activității sale, care la rândul său, reprezintă baza elaborării programului de audit. O planificare adecvată a activității de audit permite identificarea domeniilor semnificative de audit, a punctelor slabe și forte din cadrul sistemului. Această acțiune va fi diferită în funcție de mărimea entității, complexitatea auditului, experiența auditorului și, nu în ultimul rând, de cunoașterea activității desfășurate de entitate.

În acest context, în vederea realizării unui audit de calitate și în conformitate cu prevederile legislației în domeniu, este necesar de respectat următoarele etape, fapt prezentat în figura 4.

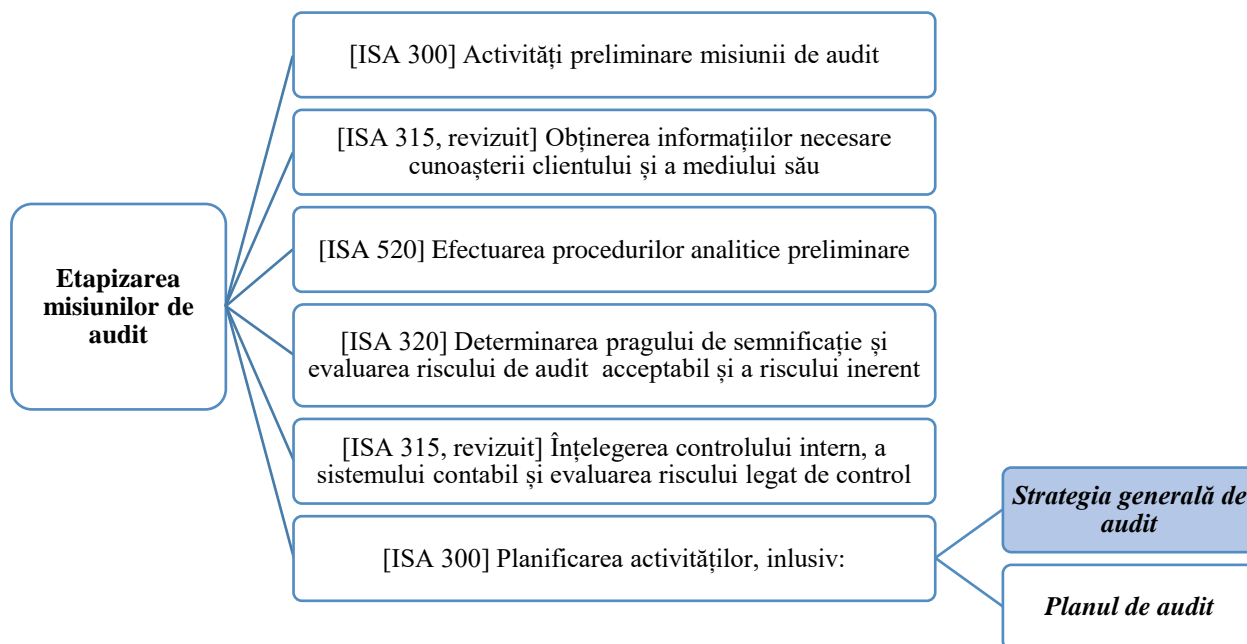

Figura 4. Planificarea pas cu pas a unei misiuni de audit

Sursa: elaborat de autori în baza standardelor enumerate

Deci, prestarea serviciilor de audit se efectuează conform planificării unui audit, care include elaborarea strategiei de audit generale a misiunii și elaborarea unui plan de audit, prin care auditorul determină o strategie de audit generală, care să definească aria de acoperire, plasarea în timp și direcția auditului și care să furnizeze recomandări aferente elaborării planului de audit. O planificare excelentă a auditului va asigura o procedură de audit cu succes. Conform cercetării lui Azizi și Muliartha (2018), planificarea auditului are un impact favorabil și semnificativ asupra calității auditului. Mai mult ca atât, planificarea inadecvată a misiunilor de audit poate conduce la publicarea unor rapoarte false [2].

Prin urmare, performanța unei misiuni de audit poate fi evaluată prin realizarea auditului în conformitate cu prevederile ISA, termenii stabiliți, fără întârzieri nejustificate, alocarea și utilizarea eficientă a resurselor disponibile, identificarea corectă și completă a riscurilor și problemele semnificative ale entității etc. O semnificație deosebită în acest context, o deține determinarea strategiei de audit, care ghidează întregul proces de audit, asigurând că toate activitățile sunt bine planificate, coordonate și monitorizate în vederea atingerii obiectivelor auditului, contribuind la eficiența, eficacitatea și calitatea misiunii de audit.

Conform prevederilor ISA 300 „Planificarea unui audit al situațiilor financiare”, se solicită ca auditorul să stabilească o strategie generală de audit aferent domeniului de aplicare, momentului și direcției auditului. Acest standard oferă îndrumări cu privire la strategia generală de audit în ceea ce privește luarea în considerare a resurselor de implementat pentru anumite domenii de audit, momentul în care aceste resurse sunt utilizate și modul în care aceste resurse sunt gestionate, direcționate și

supravegheate. Totodată, ISA 300 solicită auditorului să actualizeze și să modifice strategia generală de audit și planul de audit, dacă este necesar, în timpul auditului [8].

Astfel, în vederea planificării activităților în cadrul misiunii de audit, autorii au constatat exigența respectării următoarelor activități, fapt prezentat în figura 4.

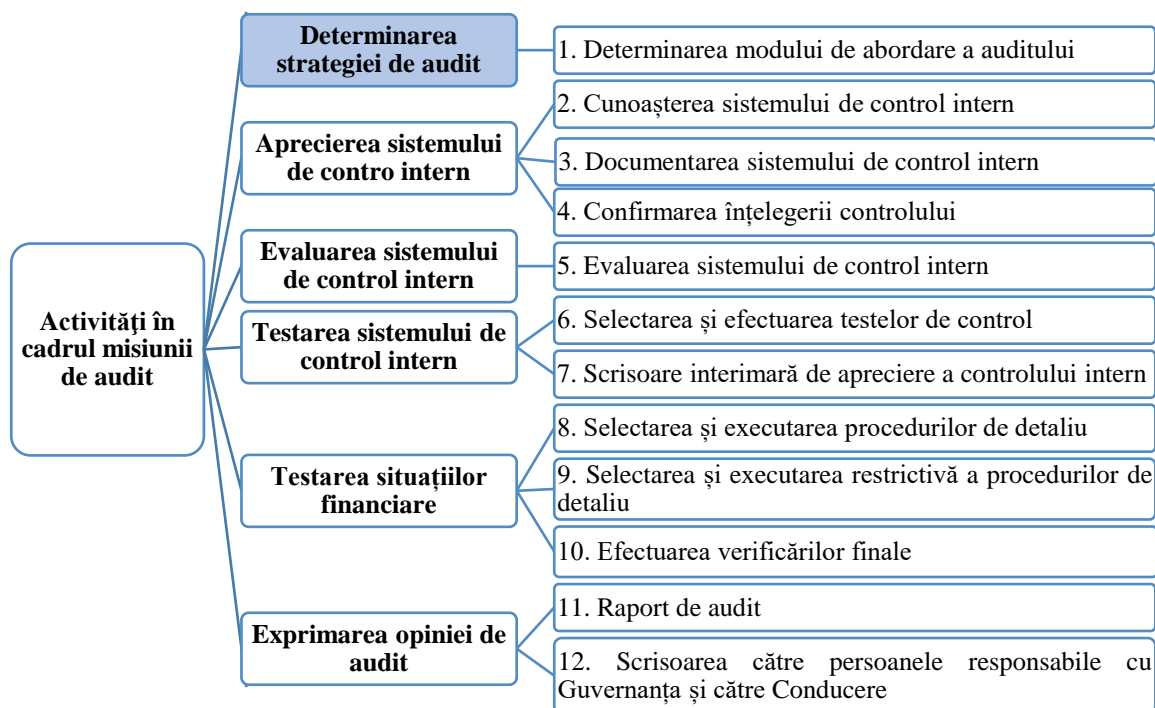

Figura 4. Determinarea strategiei de audit în cadrul activității de planificare a misiunilor de audit

Sursa: elaborat de autori în baza prevederilor ISA, [13]

Orice misiune de audit debutează cu o abordare generală a misiunii de audit și o stabilire a scopului în sine. În vederea elaborării unui raport de audit clar, concis și bine structurat, care să comunice eficient opinia de audit, auditorul elaborează și documentează un program de audit care determină natura și lucrărilor de audit ce urmează a se desfășura. Prin urmare, în baza scopurile generale ale entității auditate se stabilesc obiectivele pentru misiunea de audit, ceea ce permite auditorilor să aloce în mod optim resursele (timp, personal, echipamente) necesare pentru a atinge aceste obiective. Totodată, determinarea strategiei de audit facilitează documentarea adecvată a proceselor și concluziilor auditului, coordonarea eficientă a echipei de audit, asigurându-se că toți membrii echipei înțeleg și urmăresc obiectivele comune, îmbunătățind comunicarea atât în cadrul echipei de audit, cât și cu părțile interesate, asigurând trasabilitatea și justificarea rezultatelor.

Generalizând, menționăm că în vederea realizării misiunii de audit, auditorul trebuie să respecte atât cerințele Standardelor Internaționale de Audit, cât și a Codului Etic, pentru a asigura faptul că, activitatea întreprinsă de către acesta este în interesul publicului. Astfel, produsul activității de audit este opinia auditorului emisă în cadrul raportului auditorului independent. Utilizând ISA, auditorul poate să-și contureze opinia privind situația situațiilor financiare auditate, rezultată în urma concluziilor la care auditorul a ajuns pe baza probelor de audit colectate în timpul misiunii de audit a situațiilor financiare, iar împreună cu toate aspectele importante identificate în cadrul acestui proces, îi permite întocmirea raportului auditorului independent.

Ca parte a dezvoltării strategiei generale de audit, auditorul realizează și documentează, de asemenea, următoarele proceduri de audit:

- *Calculul pragului de semnificație*: Importanța estimării riscului de audit și determinării pragului de semnificație la etapa planificării auditului situațiilor financiare rezultă din obligațiunea auditorului de a obține o asigurare acceptabilă în legătură cu faptul că situațiile financiare nu conțin denaturări semnificative datorate fraudei sau erorii. Pragul de semnificație reprezintă un concept al noțiunii de relevanță, care reliefează efectele relevante ale tranzacțiilor economice și reprezentarea fidelă a acestora în situațiile financiare, altfel spus, pragul de semnificație exprimă nivelul de eroare sub care înțelegerea și interpretarea situațiilor financiare nu vor fi afectate semnificativ. În etapa de planificare, auditorul va stabili pragul de semnificație global, deoarece această mărime are un impact invers proporțional asupra cantității muncii de audit ce urmează a fi prestate, acționând ca un ghid pentru extinderea testelor de audit.

Precizăm că există o relație inversă între pragul de semnificație și nivelul riscului de audit, și anume, cu cât este mai înalt nivelul pragului de semnificație, cu atât este mai scăzut riscul de audit și invers. Conform prevederile ISA 320 se stabilește că relația dintre pragul de semnificație și riscul de audit este invers proporțională [10], [12], fapt ce determină stabilirea anumitor proceduri de audit, figura 5.

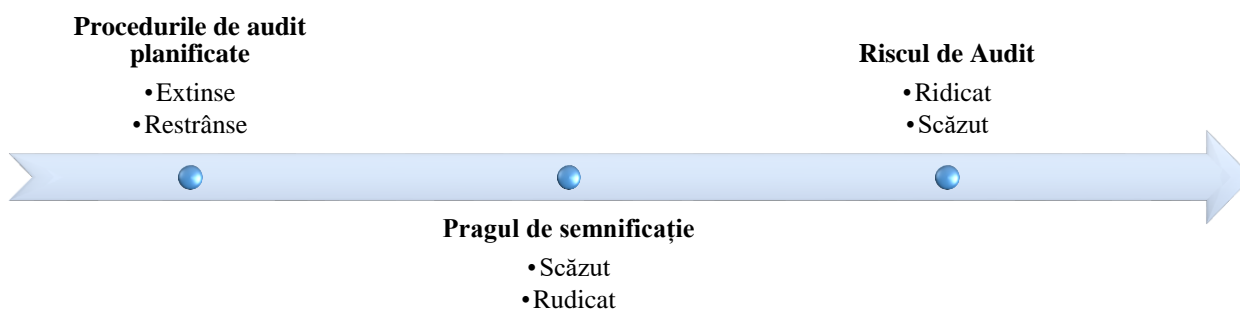

Figura 5. Coerența între procedurile de audit planificate, pragul de semnificație și riscul de audit

Sursa: elaborat de autori

Practica demonstrează că nu există o regulă determinată privind modul de stabilire a pragului de semnificație. Astfel, procesul poate fi diferit de la o entitate de audit la alta, pe baza raționamentului profesional și a experiențelor auditorilor.

- *Riscul de audit* reprezintă unul dintre cele mai controversate elemente cu care se confruntă auditorii în misiunile de audit. Acesta vizează probabilitatea ca denaturări semnificative să existe în situațiile financiare ale entităților, iar auditorul să emită o opinie fără rezerve, deci o opinie eronată. Pentru auditor, riscul de audit poate fi considerat un risc economic, ceea ce impune ca profesionistul contabil să încerce să diminueze cât mai mult acest risc.

Printre factorii care contribuie la reducerea riscului de audit se regăsesc: colectarea unui volum mai mare de probe, repartizarea misiunii către auditori competenți și cu experiență, monitorizarea riguroasă a activității echipei de auditori, dar și alți factori. Față de pragul de semnificație, care se poate determina și pe categorii de tranzacții, riscul de audit se estimează doar pe ansamblul situațiilor financiare.

Potrivit ISA, riscul de audit este riscul ca auditorul să exprime o opinie de audit neadecvată în cazul în care situațiile financiare sunt denaturate în mod semnificativ [7]. Sub acest aspect, ISA 200 definește 3 categorii de riscuri: inerent, de control și de nedetectare, figura 6.

Riscul inerent și riscul de control nu pot fi controlate de auditor, aceste riscuri sunt independente de activitatea de audit, dar ele pot fi evaluate și determină proiectarea procedurilor de fond care vor menține riscul de detecție la un nivel acceptabil. Riscul inerent și riscul de control sunt intercorelate, iar o evaluarea separată a acestora poate conduce la o apreciere necorespunzătoare a riscului de audit. În acest context, obiectivul principal al auditorului este de a proiecta și implementa proceduri de audit care să-i permită reducerea riscului de audit la un nivel acceptabil care reprezintă o măsură a gradului

în care auditorul este dispus să accepte faptul că situațiile financiare ar putea conține denaturări semnificative, deși s-a emis un raport de audit fără rezerve.

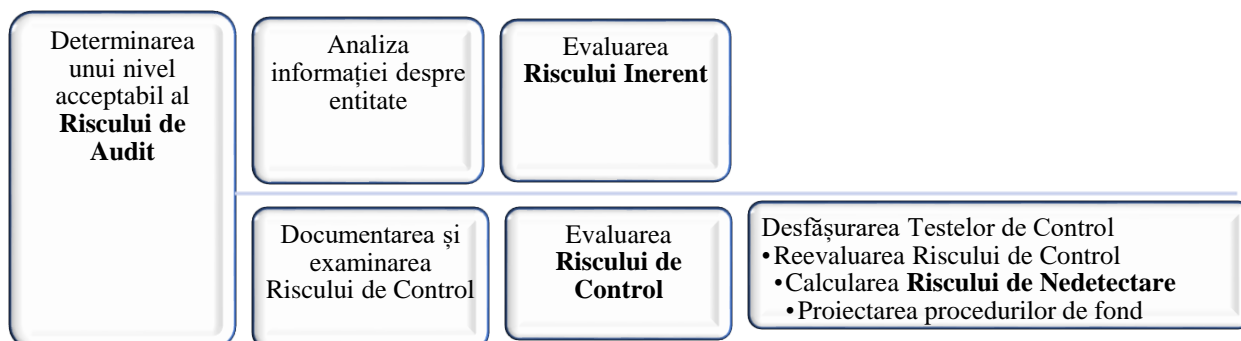

Figura 6. Proiectarea procedurilor de fond pe baza riscului de nedetectare

Sursă: *elaborat de autori conform prevederilor ISA 315 [9]*

Spre deosebire de riscul inerent și riscul de control, riscul de nedetectare poate fi controlat de auditor prin: planificarea adecvată a auditului; stabilirea corespunzătoare a naturii, duratei și întinderii lucrărilor; identificarea și evaluarea performanțelor procedurilor de audit.

Unele riscuri de nedetectare vor fi întotdeauna prezente chiar dacă un auditor a examinat 100% soldurile contabile sau categoriile de tranzacții, spre exemplu, majoritatea probelor de audit sunt mai degrabă persuasive decât conclusive. Riscul de nedetectare este invers proportional cu riscurile interne și de control. Prin urmare, pentru realizarea unui risc de audit scăzut, auditorul trebuie să stabilească un nivel al riscului de nedetectare mic, în cazul în care riscurile interne și de control sunt ridicate.

Generalizând, menționăm că o bună planificare va contribui la eficientizarea procesului de audit atât din punct de vedere al costurilor, cât și din punct de vedere al cantității și calității probelor de audit colectate. Un loc important în etapa planificării, este deținut de determinarea strategiei de audit, care stabilește obiectivele pentru misiunea de audit, ceea ce permite auditorilor să aloce în mod optim resursele, facilitează documentarea adecvată a proceselor și concluziilor auditului, coordonarea eficientă a echipei de audit, evaluează riscul de audit. De acesta depinde stabilirea pragului de semnificație și, ulterior, a eșantionului necesar auditării. Se știe că obiectivul auditorului este să obțină un nivel de asigurare cât mai ridicat referitor la acuratețea situațiilor financiare, iar pentru a atinge această țintă, va urmări să reducă riscul de audit la un nivel cât mai scăzut.

Concluzii

Cercetarea demonstrează că o strategie de audit bine elaborată nu este doar esențială pentru atingerea obiectivelor de audit, ci și pentru gestionarea eficientă a riscurilor și resurselor implicate.

Prin coordonarea eficientă a echipei de audit și asigurarea unei comunicări clare, strategia de audit contribuie semnificativ la succesul misiunii de audit, oferind totodată recomandări valoroase pentru îmbunătățirea continuă a proceselor entității auditate. Astfel, strategia de audit se poziționează ca un element central în realizarea unui audit al situațiilor financiare de calitate și cu impact pozitiv asupra performanței entității.

Prin urmare, printr-o strategie de audit bine definită sunt asigurate respectarea standardelor de audit și documentarea adecvată a tuturor procedurilor. Totodată, prin implementarea unor măsuri adecvate de atenuare a riscurilor, strategia de audit contribuie la minimizarea incertitudinilor și la asigurarea că auditul este desfășurat într-un mod sigur și precis.

În linii generale, strategia de audit reprezintă un element fundamental în realizarea eficientă și eficace a misiunii de audit. Aceasta oferă un cadru clar și structurat care ghidează auditorii în toate etapele procesului de audit, asigurându-se că obiectivele sunt clar definite și că resursele sunt utilizate în mod optim.

Referințe

1. Appelgren, L. (2020). A survey of models for determining optimal audit strategies. *Advances in Accounting*, 48, 100455. doi:10.1016/j.adiac.2020.100455
2. Azizi, A.F., Muliarta, K. (2018). Analysis Influence Audit Planning and Auditor Competency on Audit Quality at BPKP Representatives of Bali Province. *Journal Udayana University Accounting*, 25(2), 851-876. <https://doi.org/10.24843/EJA.2018.v25.i02.p02>
3. Cohen, J., Krishnamoorthy, G., Wright, A. M. (2002). Corporate Governance and the Audit Process. *Contemporary Accounting Research*, 19(4), 573–594. doi:10.1506/983m-epxg-4y0r-j9yk
4. Extras din registrul public al auditorilor. <https://www.cspa.md/extras-din-registrul-public-al-auditorilor>
5. Extras din registrul public al entităților de audit. <https://cspa.md/extrasul-din-registrul-public-al-entitatilor-de-audit>
6. Iachimovschi, A. (2021). Particularitățile auditului situațiilor financiare în condițiile pandemiei. In *Perspectivile și Problemele Integrării în Spațiul European al Cercetării și Educației* (Vol. 8, pp. 213-217).
7. ISA 200 „Obiective generale ale auditului independent și desfășurarea unui audit în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit”. În: *Manualul de reglementări internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe*. Ediția 2020, volumul I. București, 2022.
8. ISA 300. „Planificarea unui audit al situațiilor financiare”. În: *Manualul de reglementări internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe*. Ediția 2020, volumul I. București, 2022.
9. ISA 315 (revizuit). „Identificarea și evaluarea riscurilor de denaturare semnificativă prin înțelegerea entității și a mediului său”. În: *Manualul de reglementări internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe*. Ediția 2020, volumul I. București, 2022.
10. ISA 320. „Pragul de semnificație în planificarea și desfășurarea unui audit”. În: *Manualul de reglementări internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe*. Ediția 2020, volumul I. București, 2022.
11. Spires, E. E. (2012). Trade-offs in audit testing. *Journal of Accounting Education*, 30(2), 220-232.
12. Grosu, V., Mateș, D., Zlati, M. L., Mihaila, S., Socoliuc, M., Ciubotariu, M. S., & Tanasă, S. M. (2020). Econometric model for readjusting significance threshold levels through quick audit tests used on sustainable companies. *Sustainability*, 12(19), 8136.
13. Șoimu, S., Graur, A., & Bădicu, G. (2022). Relevanța și rolul comunicării dintre auditori și entitatea auditată în misiunea de audit. *Jurnalul European de Contabilitate, Finanțe și Afaceri*, 96-101.